

Svar på interpellation (2017:24) av Isabel Smedberg-Palmqvist (L) om krisberedskapen inom socialtjänsten

Socialtjänstens insatser ska vara trygga och hålla god kvalitet. Det innebär bland annat att det ska finnas en beredskap för att hantera allvarliga situationer, där en yttersta åtgärd kan innebära att personer på ett boende kan behöva evakueras, t.ex. vid en brand eller att särskilda insatser behöver sättas in vid höga temperaturer.

All verksamhet som bedriver socialtjänst ska ha ett ledningssystem för systematiskt kvalitetsarbete utformat efter Socialstyrelsens föreskrifter (SOSFS 2011:9). Ett led i att upprätta ett sådant ledningssystem är att göra en risk- och sårbarhetsanalys av den egna verksamheten. I detta arbete ingår t.ex. att identifiera tänkbara händelser som, ifall de inträffar, gör att verksamheten inte kan leva upp till mål och åtaganden enligt lagstiftning m.m. Att ta fram rutiner för att hantera kriser likt de tidigare nämnda bör alltså ingå det systematiska kvalitetsarbetet som all socialtjänstverksamhet ska bedriva.

Det är också min uppfattning att socialtjänsten generellt är skickliga på att hantera kriser. Allt ifrån att ge akut stöd vid plötsliga händelser till en stor grupp människor till att i enskilda fall bedöma, förebygga och ge stöd vid krissituationer. Krishantering är på ett sätt socialtjänstens själ och hjärta – det som hela verksamheten går ut på.

Med det sagt håller jag med interpellanten i att det är bristfälligt när en så stor andel av de frågor som ställs i Socialstyrelsens Öppna jämförelser om krisberedskapen är obesvarade eller besvarade med ett nej. Och även om socialtjänsten generellt är bra på krishantering är det inte samma sak som att skriftliga och beslutade rutiner inte behövs. Andelen som svarar ja på de frågor som Socialstyrelsen ställer behöver därför öka.

Interpellanten frågar mig vilka åtgärder jag avser vidta för att se till att det finns en tillfredsställande krisberedskap inom Stockholms socialtjänst. Som jag ser det är det nu främst två saker som behöver göras. För det första så antar Stockholms stad inom kort ett nytt trygghets- och säkerhetsprogram där ett av de utpekade fokusområdena i programmet just är att bygga motståndskraft och krishanteringsförmåga. Inom ramen för implementeringen av programmet behöver socialtjänsten se över sina

rutiner för att bedöma risker och hantera uppkomna kriser. Därtill behöver rutiner tas fram för hur vissa särskilda händelser ska hanteras av respektive ansvarig förvaltning.

För det andra behöver vi säkerställa att det ställs tillräckliga krav på krisberedskap i samband med upphandlingar av socialtjänstverksamheter. Här har socialnämnden en nyckelroll, då de svarar för att genomföra ramavtalsupphandlingar inom socialtjänstens område, liksom de valfrihetssystem som finns inom SoL/LSS. Ett lika stort ansvar har äldrenämnden att bevaka dessa frågor inom sitt område. Likaså behöver stadsdelsnämnderna ställa dessa krav i de entreprenadupphandlingar de gör.

Fullföljer vi dessa aktiviteter anser jag att staden framöver kommer att kunna ha en bättre krisberedskap inom socialtjänsten, både formellt och i praktiken. Mitt ansvar blir att följa upp så att detta också sker.

Stockholm den 5 december 2017

Åsa Lindhagen